

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 102/05-65

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. D. U., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II (pôvodne Obvodného súdu Bratislava 2) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/94 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/94 **p o r u š i l** základné právo Ing. D. U. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/94 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. D. U. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ing. D. U. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 11 447 Sk (slovom jedenásťtisícštyristoštyridsaťsedem slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. I. P., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 9. júna 2005 č. k. I. ÚS 102/05–37 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. D. U., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. P., B., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II [pôvodne Obvodného súdu Bratislava 2 (ďalej len „okresný súd“)] v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 192/94.

Zo sťažnosti vyplýva, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 192/94 začalo na základe žaloby z 19. augusta 1994, ktorou sa žalobca – Z., spol. s r. o. (ďalej len „žalobca“), domáhal od právnej predchodkyne sťažovateľa – V. U. (ďalej len „žalovaná“), zaplata 10 980 000 Sk. Na návrh žalobcu okresný súd 22. mája 1995 predbežným opatrením (nadobudlo právoplatnosť 27. septembra 1995) žalovanej uložil, aby z dôvodu

zabezpečenia vymožitelnosti žalobcom uplatňovanej pohľadávky „*nepreviedla na tretie osoby, ani nezaťažila právom tretej osoby*“ nehnuteľnosti uvedené vo výrokovej časti uznesenia až do právoplatného skončenia sporu. Po smrti žalovanej (26. decembra 1995) sa sťažovateľ ako jej právny nástupca (dedič) opakovane domáhal zrušenia predbežného opatrenia, avšak neúspešne, a podľa tvrdenia sťažovateľa do podania sťažnosti okresný súd právoplatne nerozhodol ani vo veci samej, čím je mu dlhodobo znemožnené disponovať s jeho majetkom.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „*Nijaké súdne konanie vo veci samej sa už od 29. 07. 1999 nekoná a v dôsledku účelového vstupu firmy Z. s. r. o., dňom 22. 06. 2000 do konkurzu, bolo konanie Okresným súdom dňom 20. 12. 2000 prerušené a s neexistenciou žalovanej pohľadávky voči mne sa teda nijaký súd nezaoberá. Takáto (už niekoľko rokov trvajúca patová) situácia umožňuje firme (...) spolu s nečinnosťou súdov, bezodplatne užívať môj majetok (...).*

Mojej nebohej matke od októbra 1994 až do jej smrti (26. 12. 1995) a následne mne ako jej univerzálnemu dedičovi je až do dnešného dňa (teda bezmála 10 rokov) toto právo uprené nielen konaním neoprávnených užívateľov ale aj opatrením súdov s následnou ich nečinnosťou, čím tak vytvorili a nepretržite udržujú podmienky neoprávneného užívania môjho majetku iným osobám s následným ich obohatením (v súhrne o čiastku okolo 80 mil. Sk), čo je tiež v rozpore s čl. 6 ods. 1 DOHOVORU o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý garantuje každému právo na spravodlivé súdne konanie tak, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol ústavnému súdu vysloviť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenie práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 192/94, prikázať okresnému súdu vo veci konať, priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 000 Sk a priznať uplatený nárok na náhradu trov konania v sume 89 556 Sk.

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd JUDr. M. Š., poverená zastupovaním predsedníčky okresného súdu, listami sp. zn. Spr. 2009/04 z 10. februára 2004 a sp. zn. Spr. 2106/05 z 20. júla 2005 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam okresného súdu listom z 2. augusta 2005.

2. 1. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 10. februára 2004 uviedol: *„Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti sťažovateľa a jej doplnení ako i s obsahom predmetného spisu mám za to, že táto je neopodstatnená a konaním tunajšieho súdu nedošlo k porušeniu práv sťažovateľa tak ako uvádza v predmetnej sťažnosti. S poukazom na uvedené navrhujem, aby ústavný súd sťažnosti nevyhovel.“*

Vo vyjadrení z 20. júla 2005 okresný súd uviedol: *„Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti sťažovateľa ako i s obsahom predmetného spisu Vám oznamujem, že zotrvávam na predchádzajúcom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa, ku ktorému nemám viac čo dodať.“*

2. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedeným vyjadreniam okresného súdu uviedol: *„Obe lakonické vyjadrenia (bez akejkoľvek argumentácie) poverenej predsedníčky Okresného súdu Bratislava II. p. JUDr. Š. (zo dňa 10. februára 2004 a 20. júla 2005) na zamietnutie našej Ústavnej sťažnosti zodpovedajú stavu konania vo veci samej a tiež personálnej situácii na tomto súde. (...) Aj vo veci zákonnej sudkyne v tejto veci došlo k zmenám, takže nik z tohto súdu sa necíti byť zodpovedným za stav v tejto veci, ktorý je flagrantnou ukážkou nezájmu angažovaného prístupu súdu na ochranu ľudských práv u sociálne a zdravotne odkázanej osoby, donkichotovskyy sa dovolávajúcej ich ochrany. Na takomto stave sa podieľa v rozhodujúcej miere aj nie celkom jednoznačná legislatíva, pokiaľ ide o fungovanie inštitútu predbežného opatrenia, ktorý sa tak môže stať nástrojom šikanóznej zlovôle zo strany súdu iniciovanej (a asi aj materiálne motivovanej) protistranou. (...) žalobný návrh z 19. 8. 1994 bol len obštrukciou na totálne zablokovanie celého reštitučného majetku cestou predbežného opatrenia, ktoré bolo ihneď zaregistrované na Katastrálnom úrade Bratislava I. do LV č.3814 a 3815. Tento stav bez akejkoľvek zmeny trvá napriek opakovaným odvolaniam*

dobro, hoci žalobca nevyprodukoval nijaký dôkaz o existencii svojho nároku. Naopak Ing. U. predložil súdu dodatočne získané listinné dôkazy v konkurznom konaní proti úpadcovi, ktorým je firma Z. s. r. o. o vyplatení pôžičky a ani p. K. vo svojej výpovedi neuviedol nič, čo by bolo s tým v rozpore. Súd však vo veci samej do dnešného dňa nerozhodol a najnovší opakovaný návrh na zrušenie predbežného opatrenia, sotva bude úspešný (nakol'ko sa ním pokiaľ ide o dôvodnosť nik zaoberať nebude).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní - vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva - ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (m. m. I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 17 C 192/94:

- 19. august 1994 - okresnému súdu bola doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej (matky sťažovateľa) zaplata 10 980 000 Sk (z titulu vrátenia pôžičky) spolu so žiadosťou žalobcu o oslobodenie od zaplata súdnych poplatkov;
- 23. august 1994 - okresný súd uznesením doručeným žalobcovi 2. septembra 1994 nepriznal žalobcovi oslobodenie od zaplata súdnych poplatkov;

- 16. september 1994 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu z 23. augusta 1994,
- 22. september 1994 - súdny spis bol doručený Mestskému súdu v B. (ďalej len „mestský súd“) na rozhodnutie o odvolaní;
- 30. september 1994 - mestský súd uznesením sp. zn. 13 Co 322/94 potvrdil uznesenie, ktorým okresný súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov;
- 10. november 1994 - spis bol z mestského súdu vrátený okresnému súdu;
- 21. november 1994 - okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku (výzva bola žalobcovi doručená 17. januára 1995);
- 17. január 1995 - okresnému súdu bol doručený list, ktorým žalobca namietal chyby pri výpočte výšky súdneho poplatku;
- 13. február 1995 - okresný súd opravenou výzvou vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku;
- 7. marec 1995 - okresný súd opakovane vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku;
- 22. marec 1995 - žalobca zaplatil súdny poplatok;
- 4. apríl 1995 - okresný súd nariadil pojednávanie na 10. máj 1995 a žalovanú vyzval na vyjadrenie k žalobe;
- 8. máj 1995 - žalovaná ospravedlnila zo zdravotných dôvodov svoju neúčast' na pojednávaní 10. mája 1995;
- 10. máj 1995 - po vypočutí prítomných účastníkov konania a po tom, ako žalobca na pojednávaní uplatnil návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by sa žalovanej uložilo obmedzenie nakladať s jej nehnuteľným majetkom, z dôvodu zabezpečenia vymožitelnosti žalovanej pohľadávky, okresný súd odročil pojednávanie na 16. máj 1995 za účelom výsluchu žalovanej v mieste jej trvalého bydliska;
- 15. máj 1995 - okresnému súdu bol doručený doplnený návrh žalobcu na vydanie predbežného opatrenia;
- 16. máj 1995 - po vypočutí žalovanej v mieste jej bydliska okresný súd za účelom vypočutia ďalších svedkov nariadil pojednávanie na 25. máj 1995;
- 22. máj 1995 - okresný súd uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť *„nepreviesť na tretie osoby a nezaťažovať právom tretej osoby“*

nehnutelnosti špecifikované vo výroku uznesenia (uznesenie bolo doručené žalovanej 25. mája 1995 a právoplatnosť nadobudlo 27. septembra 1995);

- 25. máj 1995 - okresný súd po vypočutí svedkov odročil pojednávanie na 21. jún 1995 za účelom vypočutia ďalších svedkov;

- 30. máj 1995 - žalobca ospravedlnil neúčast' na pojednávaní 21. júna 1995;

- 7. jún 1995 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie žalovanej proti uzneseniu z 22. mája 1995 o nariadení predbežného opatrenia;

- 13. jún 1995 - okresný súd oznámil účastníkom zrušenie pojednávania nariadeného na 21. jún 1995 a žalobcu vyzval, aby sa vyjadril k odvolaniu žalovanej, ku ktorému sa žalobca vyjadril 27. júna 1995;

- 20. júl 1995 - spis bol predložený mestskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovanej;

- 31. júl 1995 - mestský súd uznesením sp. zn. 10 Co 215/95 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu o predbežnom opatrení;

- 12. september 1995 - spis bol z mestského súdu vrátený okresnému súdu;

- 19. september 1995 - okresný súd nariadil pojednávanie na 25. október 1995;

- 16. október 1995 - okresnému súdu bolo doručené ospravedlnenie svedkyne z neúčasti na pojednávaní 25. októbra 1995;

- 25. október 1995 - po vypočutí svedka okresný súd odročil pojednávanie na 22. november 1995 za účelom vypočutia ďalších svedkov a vyžiadania listín (originálu notárskej zápisnice o zmluve o úvere - okresnému súdu bol doručený 14. novembra 1995);

- 22. november 1995 - z dôvodu neospravedlnenej neúčasti právnej zástupkyne žalovanej (22. novembra 1995 žalovaná okresnému súdu oznámila, že odvolala plnomocenstvo udelené právnej zástupkyňi a žiadala o odročenie pojednávania) okresný súd odročil pojednávanie na neurčito;

- 30. november 1995 - okresný súd vyzval žalovanú, aby oznámila, či si už ustanovila právneho zástupcu;

- 21. december 1995 - žalovaná zaslala okresnému súdu plnomocenstvo udelené novému právnenmu zástupcovi spolu so žiadosťou o kópie zápisníc nachádzajúcich sa v súdnom spise;

- 16. január 1996 - okresný súd oznámil právnenmu zástupcovi žalovanej, že z nedoručenej poštovej zásielky je zrejmé, že žalovaná zomrela a do právoplatného skončenia dedičského

konania nemôže v konaní pokračovať, súčasne v dedičskej kancelárii zisťoval spisovú značku dedičského konania;

- 31. január 1996 - právny zástupca žalovanej predložil okresnému súdu úmrtný list žalovanej, ktorá zomrela 26. decembra 1995;

- 16. február 1996 - okresnému súdu bola doručená „*zmena návrhu*“ žalobcu;

- 27. február 1996 - okresný súd oznámil žalobcovi, že žalovaná zomrela a že do skončenia dedičského konania nebude rozhodovať o zmene návrhu, súčasne zisťoval v dedičskej kancelárii stav dedičského konania vedeného pod sp. zn. D 220/96 (žalovaná);

- 16. apríl 1996 - okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia z 22. mája 1995 (návrh bol pôvodne doručený 26. marca 1996 miestne nepríslušnému mestskému súdu, ktorý ho postúpil okresnému súdu);

- 26. apríl 1996 - okresný súd vyzval sťažovateľa na odôvodnenie jeho návrhu na zrušenie predbežného opatrenia;

- 15. máj 1996 - okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým odôvodnil svoj návrh na zrušenie predbežného opatrenia;

- 4. jún 1996 - okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na zrušenie časti predbežného opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na Osadnej ulici v Bratislave z dôvodu, že hodnota nehnuteľností špecifikovaných v uznesení o predbežnom opatrení bola podľa sťažovateľa v porovnaní so žalovanou sumou nepomerne vyššia;

- 11. jún 1996 - okresný súd uznesením sčasti zrušil predbežné opatrenie z 22. mája 1995 vo vzťahu k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na v B.;

- 3. júl 1996 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu z 11. júna 1996;

- 13. august 1996 - okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa na vyjadrenie k odvolaniu žalobcu a opakovane 25. septembra 1996 vyzval na vyjadrenie priamo sťažovateľa;

- 22. október 1996 - sťažovateľ sa vyjadril k odvolaniu žalobcu;

- 25. október 1996 - spis bol predložený mestskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu;

- 31. október 1996 - mestský súd uznesením sp. zn. 12 Co 362/96 zrušil uznesenie okresného súdu z 11. júna 1996 z dôvodu jeho predčasnosti a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie;
- 10. január 1997 - spis bol z mestského súdu vrátený okresnému súdu;
- 17. január 1997 - okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby doplnila dôvody návrhu na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia;
- 12. február 1997 - právna zástupkyňa oznámila, že sťažovateľ jej vypovedal plnomocenstvo na jeho zastupovanie a okresnému súdu vrátila jej doručенú výzvu;
- 24. október 1997 - okresný súd vyzval sťažovateľa, aby doplnil dôvody návrhu na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia;
- 19. november 1997 - sťažovateľ zdôvodnil svoj návrh na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia;
- 26. október 1998 - okresný súd nariadil pojednávanie na 24. november 1998 a do spisu pripojil osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 220/96 po zomrelej žalovanej (nadobudlo právoplatnosť 28. septembra 1998) potvrdzujúce sťažovateľa ako jediného dediča;
- 24. november 1998 - pojednávanie bolo na žiadosť nového právneho zástupcu sťažovateľa (JUDr. H., plnomocenstvo mu bolo sťažovateľom udelené 24. novembra 1998) odročené na 15. január 1999 za účelom jeho oboznámenia sa s predmetom sporu;
- 5. január 1999 - okresnému súdu bolo doručené plnomocenstvo udelené sťažovateľom novému právnenmu zástupcovi (JUDr. P., plnomocenstvo mu bolo sťažovateľom udelené 24. novembra 1998);
- 15. január 1999 - po oznámení žalobcu, že netrvá na zmene návrhu zo 16. februára 1996 a oznámení sťažovateľa, že trvá na svojom návrhu zo 4. júna 1996 na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia, bolo pojednávanie odročené na 26. február 1999 za účelom ďalšieho dokazovania (zistenie kurzu švajčiarskeho franku - správa bola doručená okresnému súdu 3. februára 1999, predloženie dokladu sťažovateľom o uhradení žalovanej sumy žalobcovi firmou B.);
- 26. február 1999 - pojednávanie bolo z dôvodu sťažovateľom vznesenej námietky zaujatosti proti zákonnej sudkyni (odôvodnenie námietky zaujatosti doručené okresnému súdu 2. marca 1999) odročené na neurčito z dôvodu potreby predloženia spisu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“);

- 3. marec 1999 - okresnému súdu bolo doručené oznámenie právneho zástupcu žalobcu o vstupe žalobcu do likvidácie;
- 30. marec 1999 - krajskému súdu bol predložený spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti uplatnenej sťažovateľom na pojednávaní 26. februára 1999;
- 3. jún 1999 - okresnému súdu bol z krajského súdu vrátený spis bez vybavenia námietky zaujatosti za účelom odstránenia väd v postupe okresného súdu, pretože zo spisu nebolo jasné, či námietku zaujatosti podala oprávnená osoba, keďže 24. novembra 1998 sťažovateľ udelil plnomocenstvá dvom právnym zástupcom a nebolo jasné, ktorý právny zástupca sťažovateľa v konaní zastupuje;
- 8. jún 1999 - okresný súd vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril, ktorý právny zástupca ho v konaní zastupuje (sťažovateľ odpovedal 14. júna 1999);
- 17. jún 1999 - po odstránení väd okresným súdom bol spis opätovne predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti sťažovateľa;
- 29. júl 1999 - krajský súd uznesením sp. zn. 20 Nc 13/99 rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 17 C 192/94 s odôvodnením, že *„meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívny pohľad účastníka konania, ktorý je motivovaný spravidla tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv“*;
- 6. august 1999 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 11. august 1999 - okresný súd nariadil pojednávanie na 19. október 1999;
- 19. október 1999 - okresný súd na pojednávaní uznesením zamietol návrh sťažovateľa zo 4. júna 1996 na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia z 22. mája 1995 a súčasne rozsudkom uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť žalobcovi 10 782 621 Sk s úrokom z omeškania a náhradou trov konania a vo zvyšnej časti (zaplatenie 197 379 Sk) návrh žalobcu zamietol;
- 20. december 1999 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu a rozsudku z 19. októbra 1999;
- 21. december 1999 - okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie;
- 4. január 2000 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu na zaplatenie súdneho poplatku;

- 11. január 2000 - okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniam sťažovateľa;
- 13. marec 2000 - krajskému súdu bol predložený spis na rozhodnutie o odvolaniach sťažovateľa proti uzneseniu a rozsudku z 19. októbra 1999 a proti uzneseniu na zaplatenie súdneho poplatku;
- 13. jún 2000 - krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 91/2000, 15 Co 92/2000, 15 Co 93/2000 potvrdil uznesenie z 19. októbra 1999, ktorým okresný súd zamietol návrh sťažovateľa na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia a súčasne zrušil rozsudok okresného súdu z 19. októbra 1999 „*v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania*“ (z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu), zrušil aj uznesenie okresného súdu z 21. decembra 1999 o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok (z dôvodu jeho predčasného vydania) a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie;
- 10. júl 2000 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 30. október 2000 - sťažovateľ žiadal okresný súd o poskytnutie informácie, či z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu (uznesením krajského súdu sp. zn. 3 K 148/98 z 22. júna 2000) okresný súd uznesením prerušil konanie, a ak nie, či v konaní pokračuje so správcom konkurznej podstaty žalobcu, a kedy bude nariadené pojednávanie;
- 22. november 2000 - okresný súd vyzval krajský súd na oznámenie, či „*je žalobca (...) v likvidácii, v konkurze ak áno, prosíme o zaslanie uznesenia o vyhlásení konkurzu*“;
- 5. december 2000 - krajský súd zaslal okresnému súdu uznesenie z 22. júna 2000, ktorým bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz (nadobudlo právoplatnosť 26. júla 2000);
- 20. december 2000 - okresný súd sťažovateľovi a žalobcovi (právnemu zástupcovi, ktorému žalobca už odvolal plnomocenstvo) zaslal „*oznámenie*“ o tom, že konanie bolo z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu prerušené;
- 19. február 2001 - okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia z 22. mája 1995 z dôvodu, že na prieskumnom pojednávaní správca konkurznej podstaty žalobcu vyhlásil, že žalobca nemá žiadne pohľadávky (sťažovateľ doplnil návrh 8. marca 2001 doložením dôkazov, že žalovaná pohľadávka bola žalobcovi uhradená firmou B.);
- 28. február 2001 - okresný súd oznámil správcovi konkurznej podstaty žalobcu, že „*konanie bolo prerušené*“;

- 31. máj 2001 - sťažovateľ urgoval rozhodnutie o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia;
- 7. jún 2001 - okresný súd uznesením návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia zamietol (správca konkurznej podstaty žalobcu vo vyjadrení z 19. marca 2001 súhlasil s pokračovaním v konaní);
- 18. júl 2001 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu zo 7. júna 2001;
- 26. júl 2001 - okresný súd vyzval správcu konkurznej podstaty žalobcu na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa a jeho vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 8. augusta 2001;
- 16. august 2001 - spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa;
- 31. október 2001 - krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 298/01 potvrdil uznesenie okresného súdu zo 7. júna 2001;
- 13. november 2001 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 18. marec 2002 - okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia;
- 19. marec 2002 - okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby oznámil údaje o svedkoch, „*ktorí musia byť vypočutí podľa uznesenia KS Bratislava zo dňa 13. 6. 2000*“;
- 26. marec 2002 - okresný súd vyzval správcu konkurznej podstaty žalobcu na vyjadrenie k návrhu sťažovateľa a ten sa vyjadril 17. apríla 2002;
- 25. marec 2002 - sťažovateľ oznámil okresnému súdu údaje o svedkoch s tým, že mu nie je známe, odkedy okresný súd pokračuje v konaní po jeho prerušení z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu;
- 23. apríl 2002 - okresný súd uznesením návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia zamietol;
- 29. máj 2002 - okresnému súdu bolo doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu z 23. apríla 2002;
- 4. jún 2002 - okresný súd vyzval správcu konkurznej podstaty žalobcu, aby sa vyjadril k odvolaniu sťažovateľa;
- 11. júl 2002 - spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní;

- 21. marec 2003 - krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 309/02 potvrdil uznesenie okresného súdu z 23. apríla 2002;
- 28. marec 2003 - spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu;
- 26. august 2003 - okresný súd nariadil pojednávanie na 27. október 2003;
- 12. september 2003 - okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým opätovne žiadal okresný súd o informáciu, odkedy a na základe akého uznesenia pokračuje v konaní po jeho prerušení;
- 14. október 2003 - právny zástupca sťažovateľa žiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 27. október 2003 zo zdravotných dôvodov sťažovateľa;
- 27. október 2003 - pojednávanie bolo z dôvodu ospravedlnenej neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu odročené na 4. február 2004;
- 4. február 2004 - pojednávanie bolo po vypočutí svedkyne (JUDr. T.) odročené na 5. apríl 2004 za účelom vypočutia ďalších svedkov;
- 5. február 2004 - okresný súd predvolal na pojednávanie svedkov (M., K. a T.), vyžiadal si správu z daňového úradu o daňovom priznaní sťažovateľa za obdobie rokov 1999 - 2003 (správa bola doručená okresnému súdu 27. februára 2004), správu, či je sťažovateľ vlastníkom motorového vozidla (správa bola doručená okresnému súdu 2. marca 2004) a tiež, či je vlastníkom nehnuteľnosti (správa bola doručená okresnému súdu 17. februára 2004);
- 5. apríl 2004 - pojednávanie bolo po vypočutí svedka (T.) odročené na 14. jún 2004 za účelom vypočutia ďalších svedkov (K., B. – miesto jeho pobytu bolo okresnému súdu oznámené 19. februára 2004) a súčasne okresný súd uznesením ustanovil tlmočníka pre potreby vypočutia svedka B.;
- 14. jún 2004 - okresný súd po vypočutí svedka (K.) odročil pojednávanie na neurčito za účelom vypočutia svedka B. dožiadaným súdom vo V.;
- 18. august 2004 - okresný súd uznesením ustanovil tlmočníka na preklad dožiadania;
- 19. august 2004 - okresný súd vypracoval dožiadanie na vypočutie svedka príslušným viedenským súdom;
- 24. september 2004 - okresnému súdu bolo doručené do nemeckého jazyka preložené dožiadanie;

- 18. november 2004 - okresný súd zaslal dožiadanie do V., kde bolo príslušnému súdu doručené 30. novembra 2004;
- 11. apríl 2005 - okresnému súdu bolo viedenským súdom oznámené, že dožiadanie nemohlo byť vybavené v lehote 90 dní;
- 4. máj 2005 - sťažovateľ žiadal okresný súd o oznámenie stavu konania, pretože z viedenského súdu mu boli doručené viaceré predvolania na výsluch;
- 6. máj 2005 - okresný súd oznámil sťažovateľovi, že dožiadanie ešte nebolo vybavené;
- 14. jún 2005 - okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie vyhlásenia o jeho osobných a majetkových pomeroch a daňový úrad na zaslanie daňového priznania sťažovateľa za rok 2004;
- 7. júl 2005 - okresný súd nariadil pojednávanie na 16. november 2005;
- 8. júl 2005 - okresnému súdu bolo doručené vybavené dožiadanie z V.;
- 12. júl 2005 - okresný súd uznesením ustanovil tlmočníka na preklad vybaveného dožiadania do slovenského jazyka;
- 18. júl 2005 - okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia z 22. mája 1995;
- 22. júl 2005 - okresný súd vyzval právneho zástupcu správcu konkurznej podstaty žalobcu, aby sa vyjadril k návrhu sťažovateľa z 18. júla 2005.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak

porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Článok 48 ods. 2 ústavy ustanovuje právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (napr. predmet sporu), a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právnej a faktickej zložitosti veci (1), správania účastníka konania (2) a postupu, akým v konaní postupoval súd (3).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 10 980 000 Sk s príslušenstvom vedenom pod sp. zn. 17 C 192/94, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako žalovaný, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V súvislosti s hodnotením podľa uvedených kritérií ústavný súd konštatuje, že v prípade sťažovateľa došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene pôvodného účastníka konania na strane žalovaného, a to na základe univerzálnej sukcesie (dedenie). Keďže univerzálna sukcesia (na rozdiel od singulárnej sukcesie) vyvoláva automaticky aj procesno-právne nástupníctvo (sukcesiu), konajúci súd nemusel o pripustení tejto zmeny rozhodnúť svojím uznesením. Keďže pri zmene účastníkov nedochádza k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu, ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu (m. m. I. ÚS 52/01), ústavný súd nemal pochybnosť o tom, že sťažovateľ môže uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré tejto zmene predchádzalo.

1) Predmetom konania sp. zn. 17 C 192/94, ktoré sa začalo na okresnom súde 19. augusta 1994 podaním žaloby, je nárok, ktorým sa žalobca domáha od sťažovateľa (právneho nástupcu po pôvodnej žalovanej - matke sťažovateľa) zaplatenia 10 980 000 Sk s príslušenstvom z titulu vrátenia pôžičky. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd je toho názoru, že predmetné občianskoprávne konanie vzhľadom na jeho predmet nemožno hodnotiť ako právne zložitú vec, a aj keď ústavný súd pripúšťa určitú možnosť faktickej zložitosti veci (napr. vypočutie svedka dožiadaným súdom v zahraničí), súčasne konštatuje, že pri dobrej organizácii práce okresným súdom táto zložitosť nemala

v konečnom dôsledku spôsobiť (od 19. augusta 1994) doterajšie takmer 11-ročné trvanie konania, ktoré podľa názoru ústavného súdu nemožno ospravedlniť. Doterajšie trvanie konania nemožno akceptovať aj vzhľadom na skutočnosť, že predbežné opatrenie (z 22. mája 1995), ktoré má byť len dočasným prostriedkom úpravy pomerov medzi účastníkmi sporu a ktorým v danom prípade okresný súd dlhodobo (od právoplatnosti uznesenia takmer 10 rokov) obmedzil sťažovateľa v nakladaní s jeho majetkom, je stále účinné (od 27. septembra 1995) bez toho, aby okresný súd právoplatne rozhodol v merite veci.

2) Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa (v konaní pred okresným súdom v procesnom postavení žalovaného), ústavný súd konštatuje, že nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom. V súvislosti s predĺžením konania v dôsledku opakovaných podaní opravných prostriedkov sťažovateľom (aj pôvodnou žalovanou) proti rozhodnutiam okresného súdu, ako aj podania námietky zaujatosti proti zákonnej sudkyňi (26. február 1999), kvôli čomu bolo nevyhnutné opakovane predkladať spis nadriadenému súdu (od 20. júla 1995 - do 12. septembra 1995, od 30. marca 1999 - do 3. júna 1999, od 17. júna 1999 - do 6. augusta 1999, od 13. marca 2000 - do 10. júla 2000, od 16. augusta 2001 - do 13. novembra 2001 a od 11. júla 2002 - do 28. marca 2003), kde sa spis nachádzal vyše dvadsiatich mesiacov, ústavný súd v rámci svojej ustálenej judikatúry konštatuje, že využitie možností daných účastníkovi procesnými predpismi (Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (m. m. I. ÚS 31/01) spôsobené sťažovateľom (účastníkom). Využitie týchto procesných prostriedkov nie je príčinou zdĺhavého konania, ale spôsobom realizácie práva na súdnu ochranu (m. m. III. ÚS 9/00). Pre úplnosť je však potrebné dodať, že keď na jednej strane sťažovateľ ako účastník konania využije na svoju obranu všetky procesné prostriedky dané mu príslušným procesným kódexom, na druhej strane musí počítať s tým, že ich využitie môže mať za následok spomalenie postupu všeobecného súdu pri prerokovaní veci samej.

Ústavný súd zistil, že na pojednávaniach nariadených okresným súdom (spolu 12 pojednávanií) sa sťažovateľ zúčastňoval sám alebo v zastúpení jeho právnym zástupcom, pričom svoju neúčast' ospravedlnili na dvoch pojednávaniach (19. október 1999 a 27. október 2003) a dve pojednávania (22. november 1995 a 24. november 1998) boli sťažovateľom a pôvodnou žalovanou zmarené. Keď v deň pojednávania 22. novembra 1995 pôvodná žalovaná písomne oznámila okresnému súdu, že odvolala plnomocenstvo udelené právnemu zástupcovi, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito, a rovnako, keď v deň pojednávania 24. novembra 1998 sťažovateľ udelil plnomocenstvo právnemu zástupcovi, ktorý nebol oboznámený s predmetom sporu, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito.

3) Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný, resp. nepreukázal vo veci relevantnú procesnú činnosť v období:

- od 12. februára 1997 (okresnému súdu bola právnou zástupkyňou, ktorej sťažovateľ vypovedal plnomocenstvo, vrátaná jej doručená výzva na doplnenie dôvodov návrhu na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia) - do 24. októbra 1997 (okresný súd vyzval sťažovateľa na odôvodnenie návrhu na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia), t. j. viac ako 8 mesiacov;

- od 19. novembra 1997 (okresnému súdu bolo doručené zdôvodnenie návrhu sťažovateľa na čiastočné zrušenie predbežného opatrenia) - do 26. októbra 1998 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. viac ako 11 mesiacov;

- od 10. júla 2000 (spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu) - do 22. novembra 2000 (okresný súd žiadal od krajského súdu informáciu, či bolo na majetok žalobcu vyhlásené konkurzné konanie), t. j. viac ako 4 mesiace;

- od 5. decembra 2000 [okresnému súdu bolo doručené uznesenie krajského súdu z 22. júna 2000 (nadobudlo právoplatnosť 26. júla 2000), ktorým bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz] - do 7. júna 2001 (okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia), t. j. viac ako 6 mesiacov, pričom zo spisového materiálu vyplýva, že z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu okresný súd považoval v tomto období konanie za prerušené zo zákona. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu (22. jún 2000) podľa vtedy účinného § 13 ods. 5

zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) (účinného do 31. júla 2000) účinky vyhlásenia konkurzu nastanú dňom vyvesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu. Týmto dňom sa dlžník stáva úpadcom. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze a vyrovnaní účinného v čase vyhlásenia konkurzu jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu bolo, že konania, ktorých výsledkom môže byť nárok proti podstate, sa prerušujú. V týchto konaniach sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Keďže úpadca bol v napadnutom konaní okresného súdu žalobcom, nejednalo sa v danom prípade o konanie, ktorého výsledkom by bol nárok proti podstate, naopak, v prípade úspechu žalobcu (úpadcu) v spore by sa vysúdený nárok zahrnul do podstaty. Vzhľadom na uvedené vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu nemalo mať teda za následok prerušenie konania zo zákona podľa vtedy účinného zákona o konkurze a vyrovnaní. Aj keď sa okresný súd dozvedel o vyhlásení konkurzu na majetok žalobcu až 5. decembra 2000, teda po novele zákona o konkurze a vyrovnaní (účinnéj od 1. augusta 2000), s poukazom na § 70b ods. 1 tejto novely zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého konania začaté pred 1. augustom 2000 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak, mal okresný súd posudzovať účinky vyhlásenia konkurzu podľa zákona o konkurze a vyrovnaní účinného v čase vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu a v konaní bez prerušenia pokračovať;

- od 13. novembra 2001 (spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu) - do 19. marca 2002 (okresný súd vyzval sťažovateľa na oznámenie údajov o svedkoch), t. j. viac ako 4 mesiace;

- od 28. marca 2003 (spis bol z krajského súdu vrátený okresnému súdu) - do 26. augusta 2003 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. takmer 5 mesiacov.

Okresný súd tak v dôsledku svojej nečinnosti spôsobil prietahy v trvaní viac ako 3 roky a 2 mesiace.

Celková zistená doba nečinnosti okresného súdu je zvýraznená aj celkovou dobou trvania celého konania, ktoré ústavný súd považuje za nezlúčiteľné s účelom konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci vedenej pod sp. zn. 17 C 192/94 bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 000 Sk „, z dôvodov mimoriadneho dlhého ekonomického aj psychického útlaku“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti vzhľadom na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa a najmä na dlhodobejšiu bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané v sume 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom JUDr. I. P., B..

Právny zástupca sťažovateľa si vyúčtoval trovy v celkovej výške 89 556 Sk podľa § 13 ods. 1 a 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“), a to za dva úkony právnej služby (2 x 44 650 Sk) a dvakrát náhradu režijného paušálu (2 x 128 Sk).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška 163/2002 Z. z.“) a z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „vyhláška 655/2004 Z. z.“). Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2003 je 4 270 Sk (1/3 výpočtového základu, ktorým je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku roku 2002 vo výške 12 811 Sk) a hodnota režijného paušálu je 128 Sk. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2005 je 2 501 Sk (1/6 výpočtového základu, ktorým je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku roku 2004 vo výške 15 008 Sk) a hodnota režijného paušálu je 150 Sk.

S poukazom na výsledok konania patrí sťažovateľovi náhrada trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2003 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) vo výške 8 540 Sk a dvojnásobok režijného paušálu vo výške 256 Sk. Sťažovateľovi patrí tiež náhrada za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2005.

Ústavný súd tak priznal sťažovateľovi úhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej sume 11 447 Sk (8 540 Sk + 256 Sk + 2 501 Sk + 150 Sk).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2005